

M&O in Balans, 7^e druk, vwo, Hoofdstuk 22 Voorraadregistratie- en waardering Samenvatting d.d. 8-2-2014

De *technische voorraad* is de voorraad die werkelijk in het bedrijf aanwezig is. De *economische voorraad* is de voorraad waarover de onderneming prijsrisico loopt (= de technische voorraad + de gekochte, maar nog niet ontvangen grondstoffen - de verkochte, maar nog niet verzonden grondstoffen).

Er zijn vier systemen van voorraadwaardering en/of registratie: fifo-stelsel, lifo-stelsel, vaste verrekenprijs en vervangingswaarde. We bepalen bij verkoop de inkoopwaarde van de verkochte goederen aan de hand van één van deze vier systemen. De brutowinst is dan ook afhankelijk van het gekozen systeem.

Volgens het *fifo-systeem* nemen we de prijs van de langst aanwezige partij als inkoopwaarde van de goederen bij verkoop.

Volgens het *lifo-systeem* nemen we de prijs van de goederen die het laatst zijn ingekocht als inkoopwaarde van de de goederen bij verkoop.

In een periode met stijgende prijzen is de brutowinst volgens het fifo-systeem hoger dan bij het lifo-systeem.

Bij de *vaste verrekenprijs* bepaalt de onderneming zelf een prijs waartegen ze de goederen registreert. Als inkoopwaarde van de verkopen neemt ze deze vaste verrekenprijs. De vaste verrekenprijs bestaat uit de geschatte inkoopprijs plus de geschatte inkoopkosten per product. Bij toepassing van vaste verrekenprijzen bestaat het bruto-omzetresultaat uit: verkoopwinst, resultaat op inkoopprijs en resultaat op inkoopkosten.

Het resultaat op inkoopprijs plus het resultaat op inkoopkosten noemen we het resultaat op inkopen.

Bij de *vervangingswaardetheorie* neemt de onderneming de inkoopprijs op het moment van verkoop (de vervangingsprijs) als inkoopwaarde van de verkoop.